

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง เนื้อหาด้านบันเทิงในหนังสือพิมพ์รายวัน เป็นการวิจัยโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสัมภาษณ์เจาะลึก (Dept Interview) เพื่อตอบปัญหานำวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประเด็นการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงและคุณค่าข่าวที่ปรากฏในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพและหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณเป็นอย่างไรบ้าง
2. รูปแบบการนำเสนอและบทบาทการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงในหน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพและหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณเป็นอย่างไรบ้าง
3. การนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกัน มีความเหมือนหรือความต่างกันอย่างไรบ้าง
4. นโยบายการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพและหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณมีความสอดคล้องกับการนำเสนอเนื้อหาหรือไม่ และแต่ละประเภทแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

จากวิเคราะห์เนื้อหาด้านบันเทิงและการสัมภาษณ์หัวหน้าข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ ได้แก่ มติชน แนวหน้า ไทยรัฐ และเดลินิวส์ สามารถสรุปผลการวิจัย และตอบปัญหานำวิจัยข้างต้นได้ดังนี้

ปัญหานำวิจัยข้อที่ 1 ประเด็นการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงและคุณค่าข่าวที่ปรากฏในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพและหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณเป็นอย่างไรบ้าง

การนำเสนอในหน้าหนึ่ง

1. ประเด็นการนำเสนอ

1.1 หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพมีประเด็นการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงในหน้าหนึ่งเป็น 6 ประเด็นตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในนิยามศัพท์ โดยมีประเด็นความสำเร็จ

และความยินดีมากที่สุด รองลงมาเป็นประเด็นอื่นๆ ถัดมาเป็นประเด็นความขัดแย้ง ส่วนประเด็นความเศร้าสลดและความสูญเสีย และประเด็นการกระทำผิดนั้นมีความถี่เท่ากันและนำเสนอ น้อยที่สุด ขณะที่ประเด็นความรักตามที่กำหนดไว้อีกประเด็นหนึ่งไม่ปรากฏในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ

1.1 หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ

จากการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณมีประเด็นการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงใน หน้าหนึ่งเป็น 6 ประเด็นตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในนิยามศัพท์ โดยมีประเด็นความรักมากที่สุด รองลงมาเป็นประเด็นการกระทำผิด ถัดมาเป็นประเด็นความสำเร็จและความยินดี และประเด็นความ เศร้าสลดและความสูญเสีย ตามลำดับ ขณะที่ประเด็นความขัดแย้งและประเด็นอื่นๆนั้นมีความถี่ เท่ากันและนำเสนอ น้อยที่สุด

2. คุณค่าข่าวที่ปรากฏ

2.1 หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ

จากการศึกษา พบว่า การให้ความสำคัญกับข่าวบันเทิงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เชิง คุณภาพนั้นได้คัดเลือกข่าวโดยอาศัยคุณค่าข่าว ได้แก่ ความสดของเหตุการณ์ และความเด่นของ ตัวบุคคล มากที่สุด รองลงมาคือ เรื่องที่ป๊อปปูล่าสนใจ ความก้าวหน้า และเรื่องเพศ ตามลำดับ

2.2 หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ

จากการศึกษา พบว่า การให้ความสำคัญกับข่าวบันเทิงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เชิง คุณภาพนั้นได้คัดเลือกข่าวโดยอาศัยคุณค่าข่าว ได้แก่ ความเด่นของตัวบุคคล มากที่สุด รองลงมา คือ ความสดของเหตุการณ์ เรื่องเพศ เรื่องที่ป๊อปปูล่าสนใจ และความขัดแย้ง ตามลำดับ

ปัญหานำวิจัยข้อที่ 2 รูปแบบการนำเสนอและบทบาทการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงในหน้า บันเทิงของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพและหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณเป็นอย่างไรบ้าง

การนำเสนอในหน้าบันเทิง

1. รูปแบบการนำเสนอ

1.1 หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ

ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ในหน้าบ้านทิ้งของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพมีรูปแบบการนำเสนอ 9 รูปแบบตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในนิยามศัพท์ โดยมีรูปแบบของข่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นคอลัมน์ประจำ ถัดมาเป็นภาพข่าว อันดับ 4 ได้แก่ ปฏิทินข่าว อันดับ 5 ได้แก่ คอลัมน์ซุบซิบ

ขณะที่อันดับ 6 ได้แก่ รายงานพิเศษ อันดับ 7 ได้แก่ รูปแบบอื่นๆ อันดับ 8 ได้แก่ บทวิจารณ์ บทปริทัศน์ และสารคดี และอันดับสุดท้ายได้แก่ บทสัมภาษณ์ ส่วนรูปแบบของคอลัมน์ตอบจดหมายนั้น ไม่ปรากฏในหน้าบ้านทิ้งของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ

1.2 หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ

จากการศึกษา พบว่า ในหน้าบ้านทิ้งของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณมีรูปแบบการนำเสนอทั้ง 10 รูปแบบตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในนิยามศัพท์ โดยมีรูปแบบของข่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นปฏิทินข่าว ถัดมาเป็นคอลัมน์ซุบซิบ อันดับ 4 ได้แก่ ภาพข่าว อันดับ 5 ได้แก่ รูปแบบอื่นๆ

อันดับ 6 ได้แก่ คอลัมน์ประจำ อันดับ 7 ได้แก่ รายงานพิเศษ อันดับ 8 ได้แก่ บทสัมภาษณ์ อันดับ 9 ได้แก่ คอลัมน์ตอบจดหมาย และอันดับสุดท้ายได้แก่ บทวิจารณ์ บทปริทัศน์ และสารคดี

2. บทบาทการนำเสนอ

2.1 หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ

จากการศึกษา พบว่า บทบาทการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงในหน้าบ้านทิ้งของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพมี 6 บทบาทตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในนิยามศัพท์ โดยมีบทบาทการให้ข่าวสารด้านบันเทิงมากที่สุด รองลงมาได้แก่ บทบาทการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และบริการ ถัดมาเป็นบทบาทการให้ความรู้ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ วิพากษ์วิจารณ์

อันดับ 4 ได้แก่ บทบาทการส่งเสริมและสนับสนุนผลงาน และบุคคลในวงการศิลปะบันเทิง อันดับ 5 ได้แก่ บทบาทการให้คำนิยม หรือรสนิยมใหม่ และอันดับสุดท้าย ได้แก่ บทบาทการเปิดรับความคิดเห็น

2.2 หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ

จากการศึกษา พบว่า บทบาทการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงในหน้าบ้านทิ้งของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณมี 6 บทบาทตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในนิยามศัพท์ โดยมีบทบาทการให้ข่าวสารด้าน

บันเทิงมากที่สุด รองลงมาได้แก่ บทบาทการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และบริการ ถัดมาเป็นบทบาทการให้ความรู้ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ วิพากษ์วิจารณ์

อันดับ 4 ได้แก่ บทบาทการเปิดรับความคิดเห็น อันดับ 5 ได้แก่ บทบาทการให้คำนิยามหรือรสนิยมใหม่ และอันดับสุดท้ายได้แก่ บทบาทการส่งเสริมและสนับสนุนผลงาน และบุคคลในวงการศิลปะบันเทิง

ปัญหานำวิจัยข้อที่ 3 การนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกัน มีความเหมือนหรือความต่างกันอย่างไรบ้าง

จากการศึกษาการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิง และเปรียบเทียบกันระหว่างหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกันและหนังสือพิมพ์ต่างประเภทกันแล้ว พบว่า

ประเด็นการนำเสนอในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพทั้งสองฉบับมีความแตกต่างกัน (ดูตารางที่ 9) แต่ประเด็นการนำเสนอในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณทั้งสองฉบับไม่แตกต่างกัน (ดูตารางที่ 10)

การใช้คุณค่าข่าวเป็นเกณฑ์การคัดเลือกข่าวบันเทิงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกันไม่แตกต่างกัน (ดูตารางที่ 12 และตารางที่ 13) รูปแบบการนำเสนอในหน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกันไม่แตกต่างกัน (ดูตารางที่ 15 และตารางที่ 16) ~~และ~~บทบาทการนำเสนอในหน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกันแตกต่างกัน (ดูตารางที่ 18 และตารางที่ 19)

ส่วนหนังสือพิมพ์ต่างประเภทกัน มีประเด็นการนำเสนอในหน้าหนึ่งแตกต่างกัน (ดูตารางที่ 11) การใช้คุณค่าข่าวเป็นเกณฑ์การคัดเลือกข่าวที่แตกต่างกัน (ดูตารางที่ 14) รูปแบบการนำเสนอในหน้าบันเทิงมีความแตกต่างกัน (ดูตารางที่ 17) และบทบาทการนำเสนอในหน้าบันเทิงมีความแตกต่างกัน (ดูตารางที่ 20)

ดังนั้น สรุปได้ว่า การนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงของหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกันมีความเหมือนกัน ยกเว้นบทบาทการนำเสนอในหน้าบันเทิงที่มีความแตกต่างกัน ขณะที่การนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงของหนังสือพิมพ์ต่างประเภทกันมีความแตกต่างกัน

ปัญหานำวิจัยข้อที่ 4 นโยบายการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพและหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณมีความสอดคล้องกับการนำเสนอเนื้อหาหรือไม่ และแต่ละประเภทแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

1. นโยบายการนำเสนอหน้าหนึ่ง

1.1 หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ

หนังสือพิมพ์มติชน

แนวทางการนำเสนอ มติชนจะนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงสอดคล้องกับกลุ่มผู้อ่าน และสอดคล้องกับประเภทของหนังสือพิมพ์ และไม่ได้ให้ความสำคัญกับข่าวบันเทิงในหน้าหนึ่งเท่าใดนัก โดยจะนำเสนอข่าวตามเหตุการณ์ ส่วนประเด็นการนำเสนอ นั้นจะไม่ไปก้าวก่ายสิทธิส่วนบุคคลของดารานักร้อง คือไม่นำเสนอเรื่องส่วนตัวของดารา

หลักเกณฑ์การคัดเลือกข่าวบันเทิง เนื่องจากการนำเสนอตามเหตุการณ์ จึงต้องอาศัยความสดของเหตุการณ์ รวมทั้งความเด่นดังของตัวบุคคลด้วย และบางครั้งข่าวนั้นจะต้องมีผลกระทบต่อสังคม เพราะถือว่าดาราเป็นบุคคลที่เป็นแบบอย่างของเยาวชน ขณะเดียวกันก็นำเสนอข่าวตามกระแสด้วย

ความพิเศษของฉบับวันอาทิตย์ ไม่มีความแตกต่างจากหน้าหนึ่งในฉบับวันอื่นๆ

ปัจจัยภายในองค์กรกับการกำหนดเนื้อหาด้านบันเทิง ในองค์กรของมติชนมีความเห็นที่แตกต่างกันบ้าง แต่สามารถตกลงกันได้

หนังสือพิมพ์แนวหน้า

แนวทางการนำเสนอ แนวหน้าไม่ได้ให้น้ำหนักกับข่าวบันเทิงหรือให้ความสำคัญกับข่าวบันเทิงในหน้าหนึ่งมากนัก เพราะเป็นหนังสือพิมพ์ที่เน้นการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเป็นหลัก แต่ถ้าเป็นข่าวตามเหตุการณ์ที่เห็นว่ามีค่าสำคัญก็นำเสนอ ส่วนประเด็นการนำเสนอจะไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัวยกเว้นเรื่องนั้นมีผลกระทบต่อสังคม

หลักเกณฑ์การคัดเลือกข่าวบันเทิง จะเสนอข่าวตามเหตุการณ์และความมีชื่อเสียงของดารา แต่ไม่ใช่นำเสนอทุกเหตุการณ์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าข่าวดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสังคมหรือไม่เสนอไปแล้วเกิดประโยชน์หรือบทรบกวนแก่ผู้อ่านอย่างไร

ความพิเศษของฉบับวันอาทิตย์ ไม่มีความแตกต่างจากหน้าหนึ่งในฉบับวันอื่นๆ

ปัจจัยภายในองค์กรกับการกำหนดเนื้อหาฉบับนี้ ในองค์กรจะไม่มีมีการก้าวท้าวซึ่งกันและกัน หัวหน้าโต๊ะข่าวแต่ละโต๊ะ จะประชุม และตัดสินใจร่วมกัน

จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพทั้งสองฉบับมีนโยบายการนำเสนอในหน้าหนึ่งที่ได้เคียงกันอยู่มาก กล่าวคือ มีการนำเสนอข่าวบันเทิงตามเหตุการณ์เป็นหลัก หลีกเลี่ยงการนำเสนอเรื่องส่วนตัว และให้ความสำคัญกับข่าวบันเทิงที่ส่งผลกระทบต่อสังคม

1.2 หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

แนวทางการนำเสนอ ไทยรัฐจะให้ความสำคัญกับข่าวบันเทิงมาก เนื่องจากถือว่าข่าวบันเทิงเป็นข่าวขายของหนังสือพิมพ์ โดยจะวางอยู่ส่วนบนของหน้าหนึ่งเสมอ และประเด็นการนำเสนอส่วนใหญ่เป็นเรื่องส่วนตัว เพราะเชื่อว่าธรรมชาติของมนุษย์มักจะอยากรู้อยากเห็นเรื่องคนที่มีชื่อเสียง เช่น ดารา นักร้อง จึงเป็นการตอบสนองของความต้องการของผู้อ่าน

หลักเกณฑ์การคัดเลือกข่าวบันเทิง ใช้ความเด่นดังหรือความมีชื่อเสียงของตัวบุคคลเป็นเกณฑ์ ถ้าดังมากก็จะให้เป็นข่าวใหญ่หรือมีภาพประกอบ แต่ถ้าไม่ดังก็จัดให้เป็นข่าวเล็กหรืออยู่หน้าใน

ความพิเศษของฉบับวันอาทิตย์ เนื่องจากผู้บริหารเห็นว่าวันอาทิตย์เป็นวันพักผ่อนจึงให้ทุกหน้ามีเรื่องที่น่าสนใจ ในหน้าหนึ่งจะมีสื่อบูชื้อ "มาลัยไทยรัฐ" ที่เน้นเรื่องส่วนตัว เช่น ความรัก ของดารา ส่วนภาพที่นำเสนอก็เป็นจุดขาย โดยนำภาพจากนิตยสารต่างๆที่มีความสัมพันธ์กันติดต่อกัน ซึ่งถือว่าเป็นผลประโยชน์ร่วมกันของทั้งสองฝ่าย

ปัจจัยภายในองค์กรกับการกำหนดเนื้อหาฉบับนี้ ไม่เคยมีคำสั่งจากผู้บริหารว่าจะต้องสนับสนุนใคร หรือต่อต้านใคร เพียงแต่แสดงความคิดเห็นในฐานะหัวหน้ากองบรรณาธิการ และไม่มีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง รวมทั้งการข่มงวดเรื่องเงินใต้โต๊ะของนักข่าวด้วย

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

แนวทางการนำเสนอ เดลินิวส์จะให้ความสำคัญกับข่าวบันเทิงเท่าๆกับข่าวอื่น และประเด็นการนำเสนอก็เน้นเรื่องส่วนตัว โดยมีความเห็นตรงกับไทยรัฐว่ามนุษย์มีความอยากรู้อยากเห็นเรื่องส่วนตัวของดารา และข่าวบันเทิงก็ไม่ได้เป็นข่าวขายเพียงอย่างเดียว ข่าวอื่นๆในหน้าหนึ่งก็เป็นข่าวขายเช่นเดียวกัน

หลักเกณฑ์การคัดเลือกข่าวบันเทิง จะอาศัยความเด่นดังหรือความมีชื่อเสียงของดาราคือเป็นเกณฑ์ บางครั้งหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นเห็นว่าดาราคณนั้นดัง แต่เดลินิวส์เห็นว่าไม่ดังก็จะไม่นำเสนอในหน้าหนึ่ง

ความพิเศษของฉบับวันอาทิตย์ หน้าหนึ่งจะมีสื่อบูปที่มีเนื้อหาด้านบันเทิงทุกวันอาทิตย์ โดยนำเสนอเรื่องส่วนตัวเช่น ความรักของ หรือการถ่ายภาพหรือหาวของดารา ซึ่งถือเป็นจุดขายของหนังสือพิมพ์

ปัจจัยภายในองค์กรกับการกำหนดเนื้อหาด้านบันเทิง มีการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันบ้าง แต่ในที่สุดก็สามารถตกลงกันได้ว่าข่าวใดควรลงบ้าง ซึ่งผู้บริหารจะอยู่ในระดับนโยบาย ไม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการทำงานข่าว โดยได้แบ่งหน้าที่ให้ไปรับผิดชอบกันอย่างชัดเจนแล้ว

จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณทั้งสองฉบับมีนโยบายการนำเสนอในหน้าหนึ่งที่ใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับข่าวบันเทิงและใช้ข่าวบันเทิงเป็นจุดขาย และเน้นการนำเสนอเรื่องส่วนตัวเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้อ่านเป็นหลัก

2. นโยบายการนำเสนอหน้าบันเทิง

2.1 หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ

หนังสือพิมพ์มติชน

แนวทางการนำเสนอ เนื้อหาด้านบันเทิงนอกจากเรื่องของดาราแล้ว ยังรวมถึงข่าวศิลปวัฒนธรรม และวรรณกรรมด้วย เพื่อตอบสนองของความต้องการของผู้ชานที่มีการศึกษาค่อนข้างดี และไม่นำเสนอข่าวที่เป็นเรื่องส่วนตัวประเภทชู้สาวเพราะถือเป็นสิทธิส่วนบุคคลรวมทั้งในคอลัมน์ซุบซิบด้วย

จุดมุ่งหมายในการนำเสนอ นอกจากจะเสนอข่าวสาร และให้ความรู้แล้ว มติชนยังมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้อ่านทราบว่ามีการเกิดขึ้นบ้าง และการเปิดโอกาสให้ผู้อ่านแสดงความคิดเห็นในคอลัมน์ประจำด้วย

ความพิเศษของฉบับวันอาทิตย์ เนื้อหาด้านบันเทิงจะรวมอยู่ในมติชนสุขสรรค์ซึ่งจะเพิ่มในส่วนคอลัมน์วิพากษ์วิจารณ์เพลง และภาพยนตร์

ปัจจัยภายในองค์กรกับการกำหนดเนื้อหาด้านบันเทิง ไม่มีการก้าวก้าวการทำงาน บางครั้งอาจมีการฝากผลงานของคนในการศิลปะบ้าง แต่ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของบรรณาธิการว่าเหมาะสมหรือไม่

หนังสือพิมพ์แนวหน้า

แนวทางการนำเสนอ แนวหน้าจะนำเสนอเนื้อหาตามเหตุการณ์ซึ่งเป็นข่าวทั่วไป และข่าวเจาะ โดยมีนโยบายที่ชัดเจนว่าจะไม่เสนอเรื่องส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลชัดเจน หรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของคารา

จุดมุ่งหมายในการนำเสนอ มุ่งเสนอข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริง ส่วนการประชาสัมพันธ์เป็นไปตามความเหมาะสม ไม่มากหรือน้อยเกินไป และเปิดโอกาสให้ผู้อ่านแสดงความคิดเห็น

ความพิเศษของฉบับวันอาทิตย์ เนื่องจากวันอาทิตย์เป็นวันหยุด จึงมีสื่อบริเวณต่างๆของคาราเพิ่มขึ้น

ปัจจัยภายในองค์กรกับการกำหนดเนื้อหาด้านบันเทิง ไม่มีการก้าวท้าวการทำงานแต่อย่างใด

จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพทั้งสองฉบับดังกล่าวมีนโยบายการนำเสนอที่ใกล้เคียงกัน แต่ลักษณะเนื้อหาด้านบันเทิงของมติชนจะครอบคลุมไปถึงศิลปวัฒนธรรม และวรรณกรรมมากกว่าแนวหน้า แต่ต้องการนำเสนอด้วยข้อเท็จจริงเช่นเดียวกัน

2.2 หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

แนวทางการนำเสนอ เนื้อหาด้านบันเทิงในประเทศไทยจะเกี่ยวกับดารานักร้องนักแสดง โพรทัคน์ ภาพยนตร์ ดนตรี ละครเวที และบันเทิงต่างประเทศ โดยนำเสนอตามกระแส และเป็นการเอาใจตลาด โดยมองว่าคนส่วนใหญ่สนใจสิ่งไหนก็จะนำเสนอสิ่งนั้น

จุดมุ่งหมายในการนำเสนอ มุ่งเสนอข่าวสารด้านบันเทิงเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของผู้อ่าน ส่วนการให้ความรู้นั้นมีไม่มากนัก เพราะมีกลุ่มเป้าหมายเป็นคนใหญ่ของประเทศที่เพียงอยากรู้อาخبارบันเทิงเท่านั้น ส่วนการโฆษณาประชาสัมพันธ์เป็นไปตามกระแส ไม่มีเรื่องของโฆษณาแฝงเข้ามาตามที่คนส่วนใหญ่เข้าใจ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้อ่านแสดงความคิดเห็นด้วย

ความพิเศษของฉบับวันอาทิตย์ มีบทสัมภาษณ์เรื่องต่างๆของคารา โดยเสนอข่าวลดลง

ปัจจัยภายในองค์กรกับการกำหนดเนื้อหาด้านบันเทิง แม้บริษัทผลิตรายการโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับไทยรัฐ แต่การนำเสนอก็ยังคงขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของบรรณาธิการข่าวบันเทิงว่าเหมาะสมหรือไม่

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

แนวทางการนำเสนอ ขึ้นอยู่กับกลุ่มเป้าหมายของหนังสือพิมพ์ เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นหนังสือพิมพ์แนวตลาดจึงนำเสนอตามที่ผู้อ่านสนใจ เนื้อหาด้านบันเทิงมีเฉพาะเรื่องของโทรทัศน์ ดนตรี ภาพยนตร์ และดารานักแสดง

จุดมุ่งหมายในการนำเสนอ เป็นการเสนอข่าวสารให้ผู้อ่านทราบความเคลื่อนไหวในวงการบินบันเทิง มีความรู้สอดแทรกบ้าง แต่ไม่ใช่จุดหมายหลักของเนื้อหาประเภทนี้ ส่วนการโฆษณาประชาสัมพันธ์นั้น ไม่มีเรื่องของผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง และยังเปิดโอกาสให้ผู้อ่านแสดงความคิดเห็นด้วย

ความพิเศษของฉบับวันอาทิตย์ ถือว่าวันอาทิตย์เป็นวันพักผ่อน ก็จะมีเรื่องเบาๆ เพื่อให้ได้อ่านกันทั้งครอบครัว

ปัจจัยภายในองค์กรกับการกำหนดเนื้อหาด้านบันเทิง ผู้บริหารไม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับหน้าบันเทิง แม้ว่าลูกชายของเจ้าของจะเป็นดาราในวงการบินบันเทิง แต่ก็ไม่เคยเข้ามาก้าวร้าวการทำงาน

จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณทั้งสองฉบับมีนโยบายการนำเสนอที่ไม่แตกต่างกัน เพราะมีกลุ่มเป้าหมายหรือตลาดที่เป็นคนกลุ่มเดียวกัน จึงนำเสนอเนื้อหาที่ใกล้เคียงกัน และมุ่งเน้นการนำเสนอข่าวสารตามกระแสความสนใจของผู้อ่านเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทมีนโยบายการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงในหน้าบันเทิงที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะแนวทางการนำเสนอ และจุดมุ่งหมายในการนำเสนอ ซึ่งหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพจะมีแนวทางที่ชัดเจนในเรื่องการไม่เสนอเรื่องที่ไม่มีข้อเท็จจริงชัดเจน หรือไม่เกิดประโยชน์แก่ผู้อ่าน ขณะที่หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณเน้นการนำเสนอเนื้อหาที่ตอบสนองของความอยากรู้อยากเห็นของตลาดเป็นสำคัญ ส่วนจุดมุ่งหมายนั้น หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพยังแฝงการให้ความรู้ข้อคิดเห็นแก่ผู้อ่านมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณโดยกล่าวอย่างชัดเจนว่าคนส่วนใหญ่ต้องการทราบข่าวสารมากกว่าต้องการความรู้จากเนื้อหาด้านบันเทิง

และจากการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง และหัวหน้าข่าวหน้าบันเทิงทำให้เห็นความแตกต่างกันอย่างชัดเจนระหว่างนโยบายการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภท

สรุปการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ประเภทของหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กันกับประเด็นการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงในหน้าหนึ่ง จากการทดสอบพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2 หนังสือพิมพ์ต่างประเภทกันใช้คุณค่าข่าวเป็นเกณฑ์การคัดเลือกข่าวบันเทิงในหน้าหนึ่งแตกต่างกัน จากการทดสอบ พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3 ประเภทของหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงในหน้าบันเทิง จากการทดสอบพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 4 ประเภทของหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับบทบาทการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงในหน้าบันเทิง จากการทดสอบพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 5 การนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงของหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกันไม่มีความแตกต่างกัน จากการทดสอบ พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 เพียงบางส่วน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์เนื้อหาด้านบันเทิง และการสัมภาษณ์เจาะลึกเกี่ยวกับนโยบายการนำเสนอด้านบันเทิงในหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 4 ชื่อฉบับ สามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ประเภทของหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กันกับประเด็นการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงในหน้าหนึ่ง จากการทดสอบพบว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ดังผลการศึกษาในตารางที่ 11 ซึ่งเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทมีประเด็นการนำเสนอที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะประเด็นเรื่องความรัก หน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพไม่มีการนำเสนอแต่อย่างใด จึงจัดอยู่ในอันดับสุดท้ายของตาราง ตรงข้ามกับหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณที่นำเสนอประเด็นดังกล่าวมากที่สุดเป็นอันดับแรกของตาราง

แสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพมีประเด็นการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงน้อยกว่าหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ หรืออาจกล่าวได้ว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพไม่ได้ให้น้ำหนักกับการนำเสนอข่าวบันเทิงในหน้าหนึ่งเท่ากับหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ ทั้งนี้เป็นไปตามลักษณะของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภท โดยหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพจะเน้นการนำเสนอเนื้อหาทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเป็นหลัก โดยมีปริมาณจำหน่ายไม่สูงนัก เพราะมุ่งรับใช้ผู้อ่านที่สนใจและต้องการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ส่วนหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณนั้น มักจะเน้นข่าวเบาๆ เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวบันเทิงต่างๆ โดยไม่เน้นเนื้อหาสาระ ฉะนั้นจึงมีปริมาณจำหน่ายสูง เพราะมุ่งเอาใจตลาดทุกระดับ (ดรุณี หิรัญรักษ์, 2537 : 1)

สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ โดยหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์มติชนและแนวหน้าให้สัมภาษณ์ไปในแนวทางเดียวกันว่านโยบายการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพนั้นจะนำเสนอไปตามเหตุการณ์ในวันนั้นๆ ไม่นำเรื่องส่วนตัว เช่น เรื่องชู้สาว หรือเรื่องการตบตีกัน มานำเสนอ เพราะไม่ได้ออกให้เกิดผลดีต่อผู้อ่าน และไม่ได้ให้ความสำคัญหรือให้น้ำหนักกับข่าวบันเทิงในหน้าหนึ่งมากนัก เพราะสิ่งที่หนังสือพิมพ์ต้องการเน้นคือเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเป็นหลัก รวมทั้งการเสาะหาข้อมูลหรือแหล่งข่าวก็มีวงจำกัด

ขณะที่หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและเดลินิวส์ กล่าวคล้ายคลึงว่า ข่าวบันเทิงนั้นถือว่าเป็นข่าวขายของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จึงต้องให้ความสำคัญ จากการสำรวจ

ตลาดทำให้ทราบว่าผู้อ่านชอบข่าวดังกล่าว โดยเฉพาะการนำเสนอประเด็นเรื่องส่วนตัวนั้น เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้อ่านซึ่งเป็นชาวบ้านที่เป็นตลาดใหญ่ของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณเชื่อว่าเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่อยากรู้อยากเห็นในเรื่องส่วนตัวของผู้อื่น และหากเป็นข่าวในทางที่ไม่ดีก็เป็นเรื่องธรรมดาเช่นกันที่ข่าวนั้นย่อมได้รับความสนใจหรือกลายเป็นข่าวใหญ่มากกว่า เนื่องจากเห็นว่าการทำความดีถือเป็นเรื่องปกติ แต่การทำผิดหรือทำชั่วนั้นหากเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงทำ ยิ่งเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องนำเสนอ

สมมติฐานข้อที่ 2 หนังสือพิมพ์ต่างประเภทกันใช้คุณค่าข่าวเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกข่าวบันเทิงในหน้าหนึ่งที่แตกต่างกัน จากการทดสอบพบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน ดังตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่าอันดับแรกของหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทนั้นมีคุณค่าข่าวที่คล้ายคลึงกันคือความเด่นของตัวบุคคล แต่สำหรับหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพนั้นยังมีความสดของเหตุการณ์ที่มีความถี่เท่ากันกับความเด่น ซึ่งหมายความว่าเกณฑ์ที่หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพใช้ในการคัดเลือกนอกจากความเด่นแล้วยังต้องมีความสดด้วย จึงจะเป็นข่าวหน้าหนึ่งได้

กลุ่มเป้าหมายของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ไม่ได้ให้ความสนใจกับข่าวบันเทิงมากนัก ส่วนใหญ่จะต้องการรับทราบข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมมากกว่า ส่วนข่าวบันเทิงนั้นเป็นเพียงข่าวที่มีความสำคัญรองลงมาที่ช่วยให้ทราบถึงความเคลื่อนไหวในวงการบันเทิงหรือใช้เป็นหัวข้อสนทนาในชีวิตประจำวันเพื่อแสดงความเป็นผู้ทันเหตุการณ์เท่านั้น ไม่ได้เป็นข่าวที่ส่งผลกระทบต่อผู้อ่าน

กอรปกับหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ มีคนทำข่าวบันเทิงที่ค่อนข้างจำกัดทำให้ไม่มีความพร้อมของข้อมูล การนำเสนอข่าวบันเทิงในหน้าหนึ่งจึงต้องมีความสดทันสมัยร่วมกับความเด่น ซึ่งเป็นข่าวในลักษณะที่เป็นปัจจุบัน (current news)

ขณะที่หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะเน้นการใช้คุณค่าข่าวที่เป็นความเด่นของตัวบุคคลเป็นสำคัญ เพราะเห็นว่าดาราดาราเป็นบุคคลสาธารณะที่ประชาชนอยากรู้อยากเห็นความเคลื่อนไหวในทุกๆ เรื่อง จากการสังเกตพบว่าข่าวบางชิ้น โดยเฉพาะสื่อบันเทิงมีเพียงความเด่นความมีชื่อเสียงของดาราดาราเท่านั้น ไม่ได้มีความสดของข่าวแต่อย่างใด แต่เป็นการนำเรื่องส่วนตัวของดาราดาราที่เกิดขึ้นมานานแล้วมาเล่าใหม่ให้ผู้อ่านที่เป็นคนนอกวงการได้รับทราบหรือการสร้างให้เป็นข่าวขึ้นมาตนเอง ซึ่งความเด่นดังกล่าวจะดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านหรือเป็นจุดขายได้เป็นอย่างดี

การคัดเลือกเนื้อเรื่องที่จะมาจัดทำเป็นสื่อบันทึก หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะอาศัยความเด่นของตัวบุคคล โดยหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ให้สัมภาษณ์ว่า สื่อบันทึกหน้าหนึ่งจะเน้นที่ตัวดาราวาใครที่กำลังได้รับความนิยมหรือกำลังเป็นที่พูดถึงมากที่สุดในช่วงเวลานั้น จากนั้นจึงคัดเลือกว่าจะเนื้อหาอย่างไรเพื่อให้เกิดความน่าสนใจ ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องส่วนตัว

นอกจากความเด่นของตัวเองทำให้เป็นข่าวหน้าหนึ่งแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องกับดารามีชื่อเสียง เช่น ญาติพี่น้อง คนรัก มีส่วนร่วมในเหตุการณ์ที่ไม่ปกติก็กลายเป็นข่าวด้วยเช่นกัน โดยหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ปริมาณกล่าวในทำนองเดียวกันว่า หากญาติพี่น้องของดารากลายเป็นข่าวขึ้นมาก็ต้องนำเสนอ เพราะถือว่าเป็นข่าวบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกัน แต่อาจไม่สำคัญเท่ากับตัวดารากเองตกเป็นข่าว

ส่วนเกณฑ์การคัดเลือกอันดับอื่นๆ ก็มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะคุณค่าข่าวในเรื่องเพศและความขัดแย้งที่หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณใช้เป็นเกณฑ์การคัดเลือกมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับประเภทของหนังสือพิมพ์ กล่าวคือ หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณเน้นการนำเสนอข่าวประเภทเร้าอารมณ์ผู้อ่าน เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวภัยพิบัติต่างๆ ข่าวที่เกี่ยวข้องกับเพศ ข่าวบุคคล ตลอดจนข่าวความขัดแย้งและความรุนแรงต่างๆ หรือเป็นข่าวที่ปลุกชนสนใจ (พีระ จิโรโสภณ, 2533)

และสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ว่า การคัดเลือกดาราดูหมิงมาลงนั้น เนื่องจากเห็นว่าสามารถดึงดูดความสนใจได้มากกว่าผู้ชาย โดยเฉพาะสื่อบันทึกหน้าหนึ่งก็ต้องลงภาพหวือหวา หรือภาพของดาราดูหมิงที่หน้าตาสวยเป็นหลัก

ขณะที่หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกล่าวว่า ผู้อ่านจะสนใจเรื่องที่มีผิดปกติหรือข่าวด้านลบมากกว่าข่าวด้านบวกซึ่งถือเป็นเรื่องธรรมดา เช่น ระวังคนที่ทำบุญทำทาน กับคนที่ตบตีกัน คนที่ตบตีกันก็ย่อมเป็นข่าวนั้น ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าความขัดแย้งเป็นปัจจัยหนึ่งของการคัดเลือกข่าวนั้นเชิงของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้

กล่าวโดยสรุป หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณนั้นมีเกณฑ์ในการคัดเลือกข่าวเพื่อเป็นจุดขายในหน้าหนึ่งก็คือ ความหวือหวาหรือความสวยงามของดารากที่เป็นเพศหญิง และความขัดแย้งของดาราก ซึ่งแม้เป็นเรื่องส่วนตัว แต่หนังสือพิมพ์ประเภทนี้มองว่าดารากเป็นบุคคลสาธารณะที่จะทำอะไรก็ต้องเป็นข่าว และประชาชนก็สนใจมาก

ตรงกันข้ามกับความคิดเห็นของหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพที่กล่าวคล้ายคลึงกันว่าหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะหลีกเลี่ยงการนำเสนอเรื่องส่วนตัว เช่น ข่าวคู่สาวของดารามีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง หรือข่าวทะเลาะวิวาทของดารา เพราะเห็นว่าข่าวทำนองนี้ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อ่าน ดังนั้นจุดขายในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จึงไม่ใช่ข่าวบันเทิง

สมมติฐานข้อที่ 3 ประเภทของหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาฉบับหนึ่งในหน้าบันเทิง จากการทดสอบพบว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ดังตารางที่ 17 ซึ่งมีรูปแบบการนำเสนอตามที่กำหนดไว้ในนิยามศัพท์ 10 รูปแบบ โดยรูปแบบของข่าวเป็นรูปแบบหลักที่หนังสือพิมพ์ทุกฉบับนำเสนอ ฉะนั้นทั้งหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพและหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ จึงมีรูปแบบข่าวมากที่สุด ส่วนอันดับถัดมาของตาราง เห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทมีรูปแบบการนำเสนอที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

ความแตกต่างดังกล่าวสามารถอธิบายได้ตามลักษณะของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภท กล่าวคือ หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ เป็นหนังสือพิมพ์ที่ผู้อ่านจะต้องมีความรู้หรือภูมิหลัง เนื่องจากหนังสือพิมพ์ประเภทนี้เน้นการนำเสนอด้วยบทวิเคราะห์วิจารณ์ หรือบทความที่แสดงความคิดเห็นที่ผู้อ่านสามารถใช้ประโยชน์จากข่าวหรือบทความนั้นได้ (ปรมะ สตะเวทิน, 2541: 76) ซึ่งจากการศึกษาจะเห็นว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพนั้นให้ความสำคัญกับการนำเสนอในรูปแบบคอลัมน์ประจำเป็นอันดับ 2 ของตาราง ขณะที่หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจัดอยู่ในอันดับ 6 ของตาราง

สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้าข่าวหน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์มติชนที่กล่าวว่า การกำหนดเนื้อหาขึ้นอยู่กับกลุ่มผู้อ่านของหนังสือพิมพ์มติชนซึ่งเป็นผู้่านระดับ B ถึง B+ ขึ้นไป จึงต้องการให้ทั้งสาระและบันเทิงแก่ผู้อ่าน ซึ่งนอกจากมีคอลัมน์ประจำที่ได้รับการยอมรับจากผู้อ่านและคนในวงการแล้ว ในฉบับวันอาทิตย์ยังเพิ่มคอลัมน์ประจำอีก 2 คอลัมน์ด้วย

สำหรับลักษณะของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ มีการนำเสนอที่ไม่เน้นสาระความรู้ เพียงแต่เป็นข่าวเบาสมอง ข่าวที่ป่วนขบขัน ซึ่งมักกลุ่มผู้อ่านจำนวนมากเพราะเป็นข่าวสารที่ไม่ต้องมีพื้นฐานความรู้สูงก็สามารถติดตามข่าวและเข้าใจเหตุการณ์ได้ง่าย (ยงยุทธ รักษาศรี, 2530 : 35) ตรงกับรูปแบบของคอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณที่มีมากเป็นอันดับ 3 ของตารางซึ่งมีลักษณะเป็นข่าวสั้นๆ ไม่มีรายละเอียดของข่าวและใช้ภาษาพูดที่เข้าใจง่าย ขณะที่หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพอยู่ในอันดับ 5 ของตาราง โดยคอลัมน์ซุบซิบของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณเป็นคอลัมน์ที่

ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของผู้อ่าน และได้รับความนิยมอย่างมากสังเกตได้จากแต่ละฉบับมีคอลัมน์ดังกล่าว 2-3 คอลัมน์ต่อหน้าต่อวัน

สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้าข่าวหน้าบ้านเชิงของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ กล่าวในทำนองเดียวกันว่า คอลัมน์ซุบซิบในหน้าบ้านเชิงถือเป็นจุดขายหนึ่งของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ เพราะเป็นเรื่องปกติของสังคมไทยที่ชอบการซุบซิบ และหากมีลีลาการเขียนที่สนุกสนานตามความสนใจของผู้อ่าน ก็ยิ่งถูกใจผู้อ่านมากขึ้น

นอกจากนี้หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณยังให้ความสำคัญกับการนำเสนอในรูปแบบของบทวิจารณ์ บทปริทัศน์ และสารคดีค่อนข้างน้อย ซึ่งจัดอยู่ในอันดับสุดท้ายของตาราง โดยสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของหัวหน้าข่าวหน้าบ้านเชิงของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณที่กล่าวว่าวัตถุประสงค์ของการนำเสนอเนื้อหาบ้านเชิงไม่ได้เพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่านโดยตรง แต่เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นเป็นสำคัญ

สมมติฐานข้อที่ 4 ประเภทของหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กันกับบทบาทการนำเสนอเนื้อหาบ้านเชิงในหน้าบ้านเชิง จากการทดสอบพบว่าเมื่อไปตามสมมติฐาน ดังตารางที่ 20 ซึ่งแม้ว่าบทบาทการนำเสนอเนื้อหาบ้านเชิงของหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทจะมีอันดับ 1, 2 และ 3 เหมือนกัน สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้าข่าวหน้าบ้านเชิงของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ แต่ในอันดับถัดมาจะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างกันพอสมควร

อันดับถัดมาของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพได้แก่ บทบาทการส่งเสริมและสนับสนุนผลงานและบุคคลในวงการศิลปะบันเทิง โดยหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพจะแสดงบทบาทนี้มากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ สืบเนื่องจากรูปแบบการนำเสนอในหน้าบ้านเชิงที่หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพมีรูปแบบของบทวิจารณ์ บทปริทัศน์ และสารคดีมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ และรูปแบบดังกล่าวก็ได้ทำหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนผลงานหรือบุคคลในวงการศิลปะบันเทิง โดยเฉพาะในแง่ของการทำงานด้านศิลปวัฒนธรรมซึ่งจะปรากฏในหนังสือพิมพ์มติชนเป็นประจำ

นอกจากนี้ยังรวมถึงการยกย่องเชิดชูดารานักร้องที่มีความประพฤติดีโดยมักจะปรากฏในบทสัมภาษณ์ของหนังสือพิมพ์แนวหน้า ซึ่งสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้าข่าวหน้าบ้านเชิงของหนังสือพิมพ์แนวหน้าที่กล่าวว่า หากเห็นว่าดาราคงคนใดที่มีความประพฤติดี ก็จะคัดเลือกมาสัมภาษณ์และสนับสนุนให้มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงต่อไป

ขณะที่หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณแสดงบทบาทนี้เป็นอันดับสุดท้าย โดยสอดคล้องกับคำกล่าวของหัวหน้าข่าวหน้าบ้านเชิงของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐที่ว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีจุดบอดอยู่ที่ไม่นำเสนอเรื่องราวด้านศิลปวัฒนธรรม และไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของบทความหรือสารคดีแต่อย่างใด เนื่องจากต้องการตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของคนส่วนใหญ่ จึงไม่ปรากฏว่ามีบทความหรือสารคดีใดๆที่ส่งเสริมและสนับสนุนผลงานหรือบุคคลในวงการบันเทิงโดยตรง บางครั้งจะสอดแทรกอยู่ในคอลัมน์ประจำ

ส่วนหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณนั้นมีอันดับถัดมาได้แก่ บทบาทการเปิดรับความคิดเห็น เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนั้นมีรูปแบบการนำเสนอที่เป็นคอลัมน์ตอบจดหมายอย่างชัดเจน จึงเท่ากับเป็นการเปิดรับความคิดเห็นจากผู้อ่านมากเป็นพิเศษ นอกเหนือจากการเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นได้ในคอลัมน์ประจำที่หนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆทำอยู่ด้วย

สมมติฐานข้อที่ 5 การนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงของหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกันไม่มีความแตกต่างกัน จากการทดสอบพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานเพียงบางส่วน

ในส่วนของประเด็นการนำเสนอในหน้าหนึ่ง ตามตารางที่ 9 จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์แนวหน้าซึ่งจัดเป็นหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากหนังสือพิมพ์ประเภทนี้มีลักษณะเนื้อหาที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ นำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าวหนัก (hard news) จึงให้ความสำคัญหรือให้น้ำหนักกับข่าวบันเทิงในหน้าหนึ่งไม่มากนัก กลุ่มเป้าหมายก็เป็นผู้่านกลุ่มเดียวกัน ซึ่งความคล้ายคลึงกันดังกล่าวยังสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์แนวหน้าที่กล่าวในทำนองเดียวกันว่า แนวทางการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะไม่เน้นการเสนอเรื่องส่วนตัวหรือเรื่องที่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เช่น เรื่องรักๆใคร่ๆ ของดารา รวมทั้งเรื่องที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อ่าน เช่น เรื่องทะเลาะวิวาทของดารา จึงมีความถี่ในประเด็นเรื่องความรัก หรือเรื่องความขัดแย้งเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ยกเว้นว่าข่าวนั้นจะส่งผลกระทบต่อผู้อ่าน เพราะถือว่าดาราเป็นแบบอย่างแก่เยาวชน หากประพฤติตัวไม่เหมาะสมก็จะยอมเป็นข่าวเพื่อให้สังคมได้รับรู้ว่าสิ่งที่เขานำนั้นไม่ถูกต้อง

ในตารางที่ 10 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ซึ่งจัดเป็นหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณไม่มีความแตกต่างกันเช่นกัน ด้วยลักษณะเนื้อหาที่คล้ายคลึงกันคือ นำเสนอข่าวเบา (soft

news) เพื่อรองรับความต้องการของผู้อ่านที่เป็นชาวบ้านแล้ว ยังสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับกล่าวคือ จะเน้นการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงที่ประชาชนสนใจและสามารถขายได้ โดยมีความเห็นว่าดาราคือบุคคลสาธารณะที่คนอยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวมากที่สุด เช่น ความรัก และเมื่อทำในสิ่งที่ผิดปกติหรือข่าวในทางลบ เช่น การตบตี การกระทำความผิด ก็จะต้องเป็นข่าวมากกว่าคนทั่วไป

การใช้คุณค่าข่าวเป็นเกณฑ์การคัดเลือกข่าวบันเทิงในหน้าหนึ่งนั้น ตามตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่าทั้งหนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์แนวหน้าใช้คุณค่าข่าวเป็นเกณฑ์การคัดเลือกที่ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ เน้นการใช้คุณค่าข่าวด้านความสดของเหตุการณ์และความเด่นของตัวบุคคลเป็นสำคัญ เนื่องจากหนังสือพิมพ์ประเภทดังกล่าวให้ความสำคัญกับข่าวบันเทิงเพียงเล็กน้อย จึงนำเสนอข่าวไปตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและคิดว่ากลุ่มเป้าหมายของตนจะสนใจ

นอกจากนี้ตามความคิดเห็นของหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพทั้งสองฉบับพบว่ายังคำนึงถึงผลกระทบหรือประโยชน์ต่อผู้อ่านด้วย เช่น ข่าวดาราสงเคราะห์เสพติดถือว่าเป็นกระทบต่อสังคม เพราะดาราคือแบบอย่างที่ดีที่พร้อมให้เยาวชนจะเลียนแบบได้เสมอ ฉะนั้นเมื่อดารามีพฤติกรรมไม่ดี หนังสือพิมพ์ก็ต้องเปิดเผยเพื่อให้เยาวชนเรียนรู้ว่านั่นคือสิ่งที่ไม่ดี สังคมไม่ยอมรับ เช่นเดียวกับข่าวการหนีทหารซึ่งนำเสนอเพราะต้องการให้สังคมทราบว่าดารามีอภิสิทธิ์ใดๆ เมื่อกระทำผิดกฎหมายก็ต้องได้รับโทษ ไม่มีการยกเว้น และเป็นกรณีเตือนหรือการปรามดาราสายรุ่นต่อไป แต่จากความคิดเห็นข้างต้นยังไม่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 8 ซึ่งคุณค่าข่าวด้านผลกระทบจัดอยู่ในอันดับ 8

ส่วนหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ ซึ่งได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ตามตารางที่ 13 จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับให้ความสำคัญหรือใช้ข่าวบันเทิงเป็นจุดขายในหน้าหนึ่งค่อนข้างมาก และเกณฑ์การคัดเลือกข่าวดังกล่าวก็มีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะคุณค่าข่าวด้านความเด่น ความสด เรื่องเกี่ยวกับเพศ และเรื่องที่ป๊อปปูล่าสนใจ

ในด้านความเด่นนั้น ถือเป็นคุณค่าข่าวหลักที่หนังสือพิมพ์ประเภทนี้คำนึงถึงเป็นอันดับแรก ดังที่หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับกล่าวว่า ไม่ใช่ข่าวบันเทิงทุกข่าวจะลดลงหน้าหนึ่ง แต่ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงความดัง ความมีชื่อเสียงของตัวดารานั้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อบันเทิงที่เน้นตัวดาราคือได้รับการพูดถึงอยู่ในระยะเวลานั้นมากที่สุด ถ้าดังมากก็จะเป็นข่าวใหญ่ มีภาพประกอบ ถ้าไม่ดังมากก็เป็นข่าวเล็ก หรืออยู่หน้าบันเทิงแทน

ในส่วนของความสดนั้นเป็นอันดับรองลงมา นอกจากจะนำเสนอข่าวบันเทิงตามเหตุการณ์แล้ว ยังมีการนำเสนอในลักษณะของการนำเรื่องเก่ามาเล่าใหม่หรือนำข่าวลือหรือข่าวซุบซิบมาขยายเป็นข่าวหน้าหนึ่ง อาทิ ข่าวลือของนางแบบสาวกับพระเอกหนุ่มแอบไปดูชุดแต่งงาน จึงคาดการณ์ว่าคงใกล้จะแต่งงานกัน ซึ่งข่าวทำนองนี้เป็นข่าวซุบซิบที่ไม่มีแหล่งข่าวที่ชัดเจน และไม่มีวันเวลาที่แน่นอน

รวมทั้งการนำเสนอข่าวบันเทิงฉบับวันอาทิตย์ในลักษณะสัปดาห์ของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับจะมีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากต้องการแข่งขันกับหนังสือพิมพ์ที่มีกลุ่มผู้อ่านเดียวกัน และเนื้อเรื่องก็มักจะเป็นข่าวซุบซิบในวงการที่มีการพูดมากันมานานแล้ว เมื่อดาราดูนั้นมีชื่อเสียงขึ้นมา ก็จะนำเรื่องดังกล่าวมาเปิดเผย

สำหรับรูปแบบการนำเสนอ นั้น ตามตารางที่ 15 จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์แนวหน้ามีรูปแบบการนำเสนอที่ไม่ต่างกันเท่าไรนัก โดยเฉพาะการนำเสนอในรูปแบบของข่าว คอลัมน์ประจำ และรายงานพิเศษ เนื่องจากหนังสือพิมพ์ประเภทนี้เน้นการนำเสนอด้วยบทวิเคราะห์วิจารณ์ หรือบทความที่แสดงความคิดเห็นที่ผู้อ่านสามารถใช้ประโยชน์จากข่าวหรือบทความนั้นได้ (ปรมะ สตะเวทิน, 2541 : 76)

ส่วนหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณซึ่งได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ตามตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่ามีรูปแบบการนำเสนอที่คล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะรูปแบบของข่าว ปฏิทินข่าว คอลัมน์ซุบซิบ ภาพข่าว และคอลัมน์ประจำ ซึ่งมีความถี่ใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นรูปแบบที่ตอบสนองความต้องการของผู้อ่านที่เป็นตลาดสำคัญของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ได้เป็นอย่างดี กล่าวคือเป็นรูปแบบที่ไม่ต้องใช้ความคิดในการอ่านมากนัก

ด้านบทบาทการนำเสนอ จะพบว่าในตารางที่ 18 หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์แนวหน้ามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ โดยเฉพาะบทบาทการให้ความรู้ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ วิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งจะปรากฏในหนังสือพิมพ์มติชนมากกว่าจนเห็นได้ชัด เนื่องจากหนังสือพิมพ์มติชนมีรูปแบบการนำเสนอที่เป็นคอลัมน์ประจำ รายงานพิเศษ บทวิจารณ์ บทปริทัศน์ และสารคดีมากกว่าหนังสือพิมพ์แนวหน้า และรูปแบบนี้เองที่ได้แสดงบทบาทดังกล่าว ซึ่งบทบาทที่ว่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ในกรณีที่สามารถนำไปใช้ในการอ้างอิงได้ และเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ด้วยหากต้องการปรับปรุงผลงานของตน

อีกบทบาทหนึ่งคือการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และบริการ ที่หนังสือพิมพ์แนวหน้ามีความถี่มากกว่าหนังสือพิมพ์มติชน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหนังสือพิมพ์แนวหน้านั้นมีรายได้จากการจัดจำหน่ายที่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ จึงหารายได้จากการขายเนื้อที่โฆษณา และข่าวลงนำเสนอนั้นก็เป็นข่าวที่ได้มาจากลูกค้าที่ซื้อเนื้อที่โฆษณาส่งมาให้มากที่สุด โดยไม่มีเรื่องของผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง โดยทางหัวหน้าข่าวหน้าบ้านเทิงของหนังสือพิมพ์ก็ได้ยืนยันว่าไม่มีการโฆษณาแฝงแต่อย่างใด และไม่ได้ประชาสัมพันธ์เกินขอบเขตด้วย

ฉะนั้นจึงทำให้หนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์แนวหน้าซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพประเภทเดียวกันมีบทบาทการนำเสนอเนื้อหาต่อบ้านเทิงในหน้าบ้านเทิงแตกต่างกัน

จากตารางที่ 19 ซึ่งเป็นบทบาทการนำเสนอของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และเดลินิวส์ จะพบว่าหนังสือพิมพ์ทั้งสองมีความแตกต่างกันในบทบาทการให้ความรู้ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ วิพากษ์วิจารณ์ โดยหนังสือพิมพ์เดลินิวส์นำเสนอมากกว่า เนื่องจากมีรูปแบบการนำเสนอที่เป็นสารคดีที่ให้ความรู้แก่ผู้อ่านอยู่บ้าง ขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีรูปแบบนี้เลยแม้แต่น้อย ตามที่หัวหน้าข่าวหน้าบ้านเทิงกล่าวว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีบทความ หรือสารคดี เพราะไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้อ่านที่มีกลุ่มใหญ่ได้ และเห็นว่าผู้อ่านเนื้อหาต่อบ้านเทิงไม่ได้ต้องการได้ความรู้ แต่ต้องการสนองความรู้อยากเห็นเป็นสำคัญ

การเปิดรับความคิดเห็นก็เป็นอีกบทบาทหนึ่งทั้งหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีความแตกต่างกัน เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีคอลัมน์ตอบจดหมายที่เป็นสัดส่วนชัดเจนผู้อ่านจึงมีโอกาสเขียนจดหมายแสดงความรู้สึก หรือความคิดเห็นต่อบุคคลที่เขาชื่นชอบ หรือต่อผลงานชิ้นใดชิ้นหนึ่งได้โดยตรง นอกเหนือจากคอลัมน์ประจำที่เปิดรับความคิดเห็นทั้งจากผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยจากสิ่งที่เจ้าของคอลัมน์นำเสนอไป ขณะที่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์นั้นจะเปิดรับจดหมายแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยในส่วนที่เป็นคอลัมน์ประจำเท่านั้น

ดังนั้น จากที่กล่าวมานี้จึงชี้ให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณประเภทเดียวกัน มีบทบาทการเสนอเนื้อหาต่อบ้านเทิงที่แตกต่างกัน

นอกเหนือจากการทดสอบสมมติฐานทั้ง 5 ข้อข้างต้นแล้ว ผลการวิเคราะห์เนื้อหาต่อบ้านเทิงยังสะท้อนสภาพของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันด้วยว่าหนังสือพิมพ์รายวันโดยเฉพาะหนังสือ

พิมพ์เชิงปริมาณยังคงคำนึงถึงผลกำไรหรือประโยชน์ในแง่ธุรกิจเป็นสำคัญ โดยการนำเสนอเนื้อหา ด้านบันเทิงที่สามารถขายได้อย่างต่อเนื่อง ดังคำให้สัมภาษณ์ของหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐที่กล่าวว่า "...สิ่งที่ทำให้เรารู้ว่าประชาชนสนใจคือเราจะมีฝ่ายจัดจำหน่าย ถ้าเราจตุลาคทำให้เราทราบว่าข่าวไหนขายได้หรือขายไม่ได้ จากการประเมินติดตามและการศึกษาแล้ว เราตอบได้เลยว่าข่าวบันเทิงของเราเป็นข่าวที่สร้างยอดได้..."

เนื้อหาด้านบันเทิงที่ปรากฏในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะสนองความอยากรู้ อยากรูเห็นของผู้อ่านเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งบางครั้งประเด็นที่นำเสนอก็มีได้ไร้ความสนใจมากนัก ฉะนั้น หนังสือพิมพ์จึงจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์ทางการตลาดด้วยการกระตุ้นสายตาด้วยภาพ และภาพที่ดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านได้เป็นอย่างมาก คือ ภาพหวือหวาของดารานางงาม

โดยหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณทั้งสองฉบับกล่าวว่าคล้ายคลึงกันว่า ภาพหวือหวานั้นเป็นจุดขายของหนังสือพิมพ์ได้ดี และต่างยอมรับตรงกันว่าเป็นการทำเพื่อธุรกิจ เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นว่าภาพเหล่านี้สามารถขายได้ก็ต้องตามสนองความต้องการของตลาดต่อไป โดยปรากฏอยู่ในสื่อบันเทิงประจำวันอาทิตย์เป็นประจำ ทั้งในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและเดลินิวส์

นโยบายการนำเสนอหนังสือพิมพ์ฉบับวันอาทิตย์นั้น หนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทจะมี ลักษณะที่ไม่ต่างกันนัก กล่าวคือ มองว่าวันอาทิตย์เป็นวันพักผ่อนของครอบครัว เนื้อหาในหนังสือพิมพ์ก็ควรเป็นเรื่องเบาๆ ซึ่งมีได้หมายความว่าต้องเป็นเรื่องไร้สาระหรือเรื่องที่ผู้อ่านอ่านแล้วไม่ เกิดประโยชน์เลย แต่ควรจะเป็นเรื่องที่ทำให้วันอาทิตย์ของผู้อ่านมีคุณค่ามากขึ้นด้วย

เนื่องจากเป็นวันพักผ่อนของครอบครัว ผู้อ่านจึงไม่ได้มีเพียงแต่ผู้ใหญ่เท่านั้น แต่จะรวมถึง เด็กหรือเยาวชนด้วย โดยสังเกตได้ว่าฉบับวันอาทิตย์จะมีหน้าเยาวชนเกือบทุกฉบับ ทำให้ไม่สามารถปิดกันเนื้อหาด้านบันเทิงที่ไม่เหมาะสมนั้นๆ ได้ เช่น ภาพหวือหวา ภาษาของหนังสือพิมพ์ที่ไม่สุภาพ สองแง่สองง่าม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของเด็กได้ว่าภาพที่ปรากฏนั้นเป็นสภาพปกติ ของผู้หญิงในปัจจุบัน หรือหากต้องการมีชื่อเสียงก็ต้องมีพฤติกรรมเช่นนี้

ข่าวบันเทิงบางข่าวนั้น ยังสะท้อนถึงการทำหน้าที่ที่ไม่เหมาะสมของหนังสือพิมพ์ได้ อาทิ การนำเสนอข่าวลือที่ไม่ได้มีพื้นฐานของความเป็นจริง หรืออาจเป็นเรื่องซุบซิบหรือเรื่องส่วนตัวของคนในวงการบันเทิงที่นำมาตีแผ่ให้เป็นข่าวใหญ่ในหน้าหนึ่ง เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน แต่สังคมไทยเป็นสังคมที่มักจะให้อภัยอยู่เสมอ ผู้ที่ตกเป็นข่าวแม้จะเสียหายก็อาจประนีประนอมยอม

ความ เพราะต้องพึ่งพิงสื่อมวลชนในการประชาสัมพันธ์ตัวเองด้วยเช่นกัน ขณะเดียวกันก็เป็นเรื่องที่ยากที่หนังสือพิมพ์จะออกมาขมขื่นหรือแสดงความขมขื่นต่อข่าวที่เสนอ และแม้ว่าจะมีการดำเนินคดีแย่งชิงระหว่างสื่อด้วยกันเองก็ตาม แต่หนังสือพิมพ์ที่ถูกดำเนินคดีก็ได้ปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการนำเสนอแต่อย่างใด เนื่องจากถือว่ายังมีผู้อ่านที่ให้การสนับสนุนเป็นจำนวนมาก และติดตามอย่างต่อเนื่อง

ข่าวบันเทิงอีกลักษณะหนึ่งที่หนังสือพิมพ์เองยอมรับว่ามีลักษณะที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันระหว่างผู้เป็นข่าวกับหนังสือพิมพ์ บางครั้งอาจจะเป็นการสร้างข่าวขึ้นเพื่อต้องการให้ผู้ตกเป็นข่าวได้รับความสนใจจากผู้อ่านมากขึ้น หรือประชาสัมพันธ์ผลงาน และหนังสือพิมพ์เองก็รู้ดีว่าดาราดังนั้นเจตนาที่จะทำตัวให้เป็นข่าว แต่ก็ต้องนำเสนอเพราะถือว่าเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงและเป็นข่าวที่สามารถขายได้แน่นอน

ลักษณะดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกันกับการเอื้อประโยชน์ระหว่างนิตยสารที่มีภาพของดารานางแบบกับหนังสือพิมพ์ที่มักจะนำเสนอภาพจากนิตยสารฉบับนั้นมาลงเป็นสกรู๊ป ซึ่งต่างฝ่ายต่างก็ได้รับผลประโยชน์ทางธุรกิจเหมือนกัน

อย่างไรก็ตาม ยังมีข่าวบันเทิงในลักษณะของการนำเอาญาติพี่น้องของดารามาเป็นข่าวโดยอ้างอิงความสัมพันธ์กับดาราดังนั้น ซึ่งหากเป็นเรื่องที่ตลกก็มักจะไม่เป็นข่าว แต่หากเป็นเรื่องเสียหายก็จะพยายามโยงเรื่องราวให้ไปถึงตัวของดาราดังนั้น เพื่อสร้างความน่าสนใจเพิ่มขึ้นด้วย

เนื้อหาข่าวบันเทิงส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับเรื่องราวส่วนตัวของบุคคลเป็นหลัก ฉะนั้นหากนำเสนอเกินเลยความจริงหรือประเด็นนี้ไม่เหมาะสมก็จะเข้าข่ายผิดจรรยาบรรณของนักหนังสือพิมพ์ได้ แต่หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพและหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณมองต่างมุมกัน โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพจะหลีกเลี่ยงการนำเสนอเรื่องส่วนตัวที่จะละเมิดสิทธิ และถือว่ามีประโยชน์แก่ผู้อ่านด้วย ขณะที่หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณเห็นว่าดาราดังเป็นบุคคลสาธารณะที่คนทั่วไปอยากรู้ อยากเห็นเรื่องส่วนตัว และนำเสนอเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้อ่าน

ดังที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์รายวันยังคงมีลักษณะที่ไม่แตกต่างจากสภาพหนังสือพิมพ์ในปี พ.ศ.2526 ที่สมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยได้มีข้อสรุปร่วมกัน กล่าวคือ

1. หนังสือพิมพ์ยังมุ่งการเสนอเนื้อหาเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจของตนเองมากกว่าการให้ข่าวสารที่เป็นแก่นสาร ซึ่งเป็นผลประโยชน์ที่กระทบต่อประชาชน

นอกจากนี้การปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์ ยังไม่เป็นอิสระเนื่องจากต้องอยู่ภายใต้ นโยบายของหนังสือพิมพ์ หรือความต้องการของเจ้าของหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นลักษณะของระบบทุนนิยมที่มุ่งเน้นผลกำไรมากเกินไป

2. การเลือกข่าวสารที่น่าเสนอ มิได้คำนึงถึงการสร้างเสริมความรู้ หรือยกระดับสติปัญญาของผู้อ่านเท่าที่ควร ทั้งยังขาดความรับผิดชอบในการป้อนข่าวสารที่ถูกต้อง ไม่เป็นพิษเป็นภัยแก่ผู้อ่านและสังคม

ขณะที่หนังสือพิมพ์ที่มีคุณภาพบางฉบับที่พยายามให้ความรู้แก่ประชาชน แต่หนังสือพิมพ์เหล่านั้นมียอดจำหน่ายน้อยเกินไป

3. หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับทั้งความจริงบางอย่างเกี่ยวกับตนเอง จึงทำให้ขาดการปรับปรุงคุณภาพให้สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้อ่านต้องการ รวมทั้งสมาคมต่างๆของหนังสือพิมพ์ยังไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเคร่งครัด ขาดข้อบังคับทางกฎหมายที่จะควบคุมดูแลนักหนังสือพิมพ์ให้มีคุณภาพได้ ซึ่งไม่มีความสร้างสรรค์ทางความคิดและการพัฒนา

ข้อสรุปข้างต้นแสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ยังทำหน้าที่ไม่สมบทบาทเท่าที่ควร เนื่องจากหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจเอกชนที่ต้องหารายได้เลี้ยงตัวเอง นโยบายการผลิตจึงมุ่งไปที่จำนวนจำหน่ายและรายได้จากการโฆษณา มากกว่าปริมาณและคุณภาพของเนื้อหาข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ทำให้วัตถุประสงค์ถูกบิดเบือนไปจากหลักการที่ถูกต้องของการสื่อสารมวลชน

เมื่อเนื้อหาด้านบันเทิงมีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อผู้อ่านและสังคมไม่น้อย ดังนั้นหากหนังสือพิมพ์ต้องการนำเสนอเนื้อหาประเภทดังกล่าวในลักษณะที่สร้างสรรค์ก็สามารถทำได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับนโยบายของหนังสือพิมพ์ว่ามีความตั้งใจหรือมีเจตนาที่จะเห็นสังคมเดินไปในทิศทางใด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. หน้าที่หนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันควรระมัดระวังการนำเสนอเรื่องส่วนตัวที่หมิ่นเหม่ต่อสิทธิส่วนบุคคล เพราะก่อให้เกิดการฟ้องร้องของผู้ตกเป็นข่าวให้กรณีที่ผ่านมาเป็นเพียงข่าวลือหรือข่าวซุบซิบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นเรื่องความรัก หรือขู่สาว หรือประเด็นที่นำเสนอโดยปราศจากแหล่งข่าวที่ชัดเจน
2. หน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์รายวันควรเพิ่มบทบาทการให้ความรู้ ข้อคิดเห็น หรือสาระที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุกระดับ

ข้อเสนอสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิเคราะห์วิเคราะห์เนื้อหาด้านบันเทิงในหนังสือพิมพ์เชิงธุรกิจ เช่น หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ หรือหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างกันกับงานวิจัยครั้งนี้
2. ควรมีการวิเคราะห์เนื้อหาด้านบันเทิงในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ เช่น Bangkok Post หรือ The nation ด้วยว่ามีการนำเสนออย่างไรบ้าง แตกต่างจากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยหรือไม่
3. ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของผู้รับสารทุกระดับด้วยว่ามีความต้องการ หรือความสนใจเนื้อหาด้านบันเทิงตรงตามนโยบายการนำเสนอของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทหรือไม่ อย่างไร และสอดคล้องกับการนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมากน้อยเพียงใด